

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, XXX г.
[...] (2022) XXX draft

SENSITIVE*
UNTIL ADOPTION

ИЗВЕСТИЕ НА КОМИСИЯТА

относно неофициални насоки, свързани с нови или нерешени въпроси по отношение на членове 101 и 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз, които възникват в отделни случаи (писма за насоки)

(текст от значение за ЕИП)

* Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions <https://europa.eu/db43PX>

ИЗВЕСТИЕ НА КОМИСИЯТА

относно неофициални насоки, свързани с нови или нерешени въпроси по отношение на членове 101 и 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз, които възникват в отделни случаи (писма за насоки)

(текст от значение за ЕИП)

I. РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1/2003

1. С Регламент (ЕО) № 1/2003¹ се създава система за прилагането на членове 101 и 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“). Независимо че неговата цел е да позволи на Комисията да се съсредоточи върху ефективното прилагане на правилата за защита на конкуренцията, с Регламент (ЕО) № 1/2003 се създава и правна сигурност, доколкото той предвижда, че споразуменията², които попадат в обхвата на член 101, параграф 1 от ДФЕС, но отговарят на условията на член 101, параграф 3 от ДФЕС, са действителни и изпълняеми в пълна степен без предварително решение на органа за защита на конкуренцията (член 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003).
2. Макар че рамката на Регламент (ЕО) № 1/2003 предоставя паралелни правомощия на Комисията, органите за защита на конкуренцията и съдилищата на държавите членки да прилагат членове 101 и 102 от ДФЕС в тяхната цялост, тя ограничава рисковете от непоследователно прилагане с помощта на набор от мерки, като по този начин се гарантира правна сигурност за предприятията съгласно съдебната практика на Съда на Европейския съюз³, т.е. че правилата за защита на конкуренцията се прилагат последователно в целия Съюз.
3. Предприятията обикновено са в добра позиция да оценят правомерността на своите действия, което им дава възможност да вземат информирано решение дали да започнат да изпълняват споразумение или едностранна практика и в каква

¹ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 г. относно прилагането на правилата за защита на конкуренцията, определени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1—25). Считано от 1 декември 2009 г., членове 81 и 82 от Договора за ЕО станаха съответно членове 101 и 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Двете групи от разпоредби са по същество идентични. За целите на настоящото известие позоваванията на членове 101 и 102 от ДФЕС следва да се разбират като позовавания съответно на членове 81 и 82 от Договора за ЕО, когато е уместно. С ДФЕС бяха въведени също така някои терминологични промени като замяната на „Общност“ със „Съюз“ и на „общпазар“ с „вътрешен пазар“. Когато смисълът остава непроменен, в настоящото известие се използва терминологията от ДФЕС.

² В настоящото известие терминът „споразумение“ се използва за споразумения, решения на сдружения на предприятия и съгласувани практики. Терминът „едностранни практики“ се отнася за поведението на предприятията с господстващо положение. Терминът „предприятия“ се отнася и за „сдружения на предприятия“.

³ Съдът на Европейския съюз се състои от две съдилища: Съда и Общия съд.

форма. Те са запознати с фактите и имат на свое разположение правната рамка на регламентите за групово освобождаване, съдебната практика и съществуващите решения на Комисията, както и подробните насоки и известия на Комисията, предоставени с цел на предприятията да се помогне допълнително при самооценката⁴. Комисията публикува и насоки за прилагането на член 101, параграф 3 от ДФЕС⁵. Това позволява на предприятията в повечето случаи да оценят правилно своите споразумения по отношение на член 101 от ДФЕС.

4. Когато въпреки горепосочените елементи случаите пораждат действителна несигурност, тъй като повдигат нови или нерешени въпроси за прилагането на член 101 или член 102 от ДФЕС, отделните предприятия могат да поискат неофициални насоки от Комисията⁶. В съответствие с принципите, изложени в раздел II от настоящото известие, искането за насоки няма да даде право на подателя му да получи такива насоки, тъй като с настоящото известие не може отново да се въведе система, която би била несъвместима с рамката за самооценка в Регламент (ЕО) № 1/2003. Въпреки това, когато счита това за целесъобразно и при спазване на приоритетите си за правоприлагане, Комисията може да предостави такива неофициални насоки относно тълкуването на член 101 или член 102 под формата на писмено изявление (писмо за насоки). Настоящото известие съдържа уредбата на този инструмент.

II. РАМКА ЗА ОЦЕНКА НА СЛУЧАИТЕ, В КОИТО СЕ ИЗДАВАТ ПИСМА ЗА НАСОКИ

5. Регламент (ЕО) № 1/2003 предоставя на Комисията правомощия ефективно да разследва и разкрива нарушения по членове 101 и 102 от ДФЕС и да налага санкции⁷. Една от главните цели на Регламент (ЕО) № 1/2003 е да се гарантира ефективно прилагане на правилата за защита на конкуренцията на Съюза чрез създаване на система за самооценка, като се премахне предишната система на уведомления и по този начин се даде възможност на Комисията да съсредоточи своята политика по правоприлагане върху най-сериозните нарушения на членове 101 и 102 от ДФЕС⁸.
6. Доколкото Регламент (ЕО) № 1/2003 не засяга възможността Комисията да дава неофициални насоки на отделни предприятия⁹, както е изложено в настоящото известие, тази възможност не трябва да пречи на основната цел на Регламент (ЕО) № 1/2003, а именно да се гарантира ефективно правоприлагане на членове 101 и 102 от ДФЕС. По тази причина Комисията може да предоставя

⁴ Комисията публикува регламенти, насоки и известия за групово освобождаване. Освен това Комисията публикува своите решения. Всички текстове са достъпни на адрес: https://ec.europa.eu/competition-policy/index_en.

⁵ Известие на Комисията — Насоки относно прилагането на член 81, параграф 3 от Договора (стр. 97).

⁶ Вж. по-специално съображение 38 от Регламент (ЕО) № 1/2003.

⁷ Вж. по-специално членове 7—9, член 12, членове 17—24 и член 29 от Регламент (ЕО) № 1/2003.

⁸ Вж. по-специално съображение 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003.

⁹ Вж. по-специално съображение 38 от Регламент (ЕО) № 1/2003.

неофициални насоки на отделни предприятия само доколкото това е съвместимо с нейните приоритети по правоприлагането.

7. Като се взема предвид точка 6, когато Комисия получи искане за писмо за насоки, тя преценява дали е уместно да го разгледа. Издаването на писмо за насоки може да бъде разгледано само ако оценката *prima facie* на фактите и правните съображения във връзка с поведението или планираното поведение предполага, че според Комисията са налице основателни причини за предоставяне на разяснения относно приложимостта на член 101 или член 102 от ДФЕС по отношение на разглежданото споразумение или едностранна практика чрез писмо за насоки. Тази оценка *prima facie* ще се основава на следните два кумулативни елемента:
- а) нови или нерешени въпроси: при материалноправната оценка на споразумението или едностранната практика във връзка с член 101 или член 102 от ДФЕС възниква въпрос във връзка с правоприлагането, по който няма достатъчно яснота в действащата правна рамка на Съюза, включително в съдебната практика на Съда на Европейския съюз, достатъчни публично достъпни общи насоки на равнището на Съюза в практиката на вземането на решения или предишни писма за насоки; както и
 - б) интерес от предоставянето на насоки: оценката *prima facie* на споразумението или едностранната практика предполага, че публичното изясняване на приложимостта на член 101 или член 102 от ДФЕС чрез писмо за насоки би осигурило значителна добавена стойност, като се вземат предвид един или повече от следните елементи:
 - действителното или потенциалното икономическо значение на стоките или услугите, засегнати от споразумението или едностранната практика, по-специално като се вземат предвид интересите на потребителите;
 - дали целите на споразумението или едностранната практика са от значение за постигането на приоритетите на Комисията или интереса на Съюза;
 - размера на инвестициите, направени или които ще бъдат направени от съответните предприятия, които са свързани със споразумението или едностранната практика; както и
 - степента, до която споразумението или практиката са или може да са широко разпространени.
8. По принцип Комисията няма да разглежда искане за писмо за насоки при наличието на някое от следните обстоятелства:
- въпросите, повдигнати в искането, са идентични или подобни на въпроси, повдигнати по случай, който е предмет на висящо производство пред Съда на Европейския съюз; или
 - споразумението или едностранната практика, за които се отнася искането, е предмет на висящо производство пред Комисията, съд на държава членка или орган за защита на конкуренцията на държава членка.

9. Комисията няма да разглежда хипотетични въпроси и няма да издава писма за насоки по споразумения или едностранни практики, които вече не се прилагат от страните. Предприятията могат обаче да подадат до Комисията искане за писмо за насоки във връзка с въпроси, които могат да възникнат по бъдещо споразумение или едностранна практика, т.е. преди прилагането на това споразумение или едностранна практика. В този случай, за да бъде разгледано искането, планирането трябва да е в достатъчно напреднал етап.

III. УКАЗАНИЯ ОТНОСНО ПОДАВАНЕТО НА ИСКАНЕ ЗА ПИСМО ЗА НАСОКИ

10. Искане може да бъде подадено от предприятие или предприятия, които са приложили или имат намерение да приложат споразумение или едностранна практика, които биха могли да попадат в обхвата на член 101 и/или член 102 от ДФЕС, по отношение на въпроси по тълкуването, възникващи във връзка с това споразумение или тази практика.

11. Искането за писмо за насоки следва да бъде изпратено на следния адрес:

European Commission
Directorate-General for Competition
For the attention of the Antitrust Registry
1049 Bruxelles/Brussel
Belgique/België

или по електронна поща на адрес: comp-greffe-antitrust@ec.europa.eu.

12. В искането за писмо за насоки подателят(ите) следва да включи(ат):

- наименованията на всички заинтересовани предприятия и единствен адрес за връзка с Комисията;
- конкретните въпроси, по които се искат неофициални насоки;
- пълна и изчерпателна информация по всички аспекти, които са от значение за информираната оценка на повдигнатите въпроси, включително съответната документация, така че Комисията да може да издаде писмо за насоки въз основа на предоставената информация;
- собствената предварителна оценка на подателя(ите), като се има предвид точка 7, буква а) от настоящото известие, на причините, поради които с искането се представя нов или неразрешен въпрос(и), с оглед на съществуващата правна рамка на Съюза, включително съдебната практика на Съда на Европейския съюз, публично достъпни общи насоки на равнището на Съюза в практиката на вземане на решения или предишни писма с насоки;
- собствената предварителна оценка на подателя(ите) на искането на прилагането на член 101 или член 102 от ДФЕС по отношение на новия или неразрешения въпрос, повдигнат от споразумението или едностранната практика;
- всяка друга информация, която позволява оценка на искането с оглед на аспектите, разяснени в точки 7—9 от настоящото известие, включително по-специално декларация, че споразумението или едностранната практика, за които се отнася искането, не е предмет на висящо производство пред съд на държава

- членка или пред орган за защита на конкуренцията на държава членка;
- когато искането съдържа данни, които представляват търговска тайна, ясно идентифициране на тези данни;
- всякаква друга информация или документация, която е от значение за оценката на споразумението или едностранната практика.

IV. РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ИСКАНЕТО

13. По принцип Комисията оценява искането въз основа на предоставената информация и не обработва заявления, които не отговарят на изискванията, посочени в точка 12 от настоящото известие. Въпреки това Комисията може да използва допълнителна информация, с която разполага от публични източници, предишна съдебна практика, практика за вземане на решения и писма за насоки на равнището на Съюза или от друг източник, и може да поиска от подателя(ите) или, в изключителни случаи, от други избрани страни да предоставят допълнителна информация.
14. Комисията може да даде достъп до предоставената ѝ информация на органите за защита на конкуренцията на държавите членки и да получи тяхното мнение. Преди да издаде писмо за насоки, тя може да обсъди съдържанието на искането с органите за защита на конкуренцията на държавите членки.
15. Във връзка с точки 13 и 14 от настоящото известие правилата за професионалната тайна, определени в член 28 от Регламент (ЕО) № 1/2003, се прилагат за информацията, предоставена от подателя(ите) или други избрани трети страни.
16. Когато не е издадено писмо за насоки, Комисията уведомява съответно подателя(ите) на искането.
17. Подателят(ите) може да оттегли своето искане по всяко време. В такива случаи не се издава писмо за насоки. Във всички случаи информацията, предоставена във връзка с искане за неофициални насоки, остава в Комисията и може да бъде използвана в последващи производства по Регламент (ЕО) № 1/2003.
18. Искането за писмо за насоки не засяга правомощието на Комисията да образува производство по Регламент (ЕО) № 1/2003 във връзка с фактите, представени в искането.

V. ПИСМА ЗА НАСОКИ

19. Писмото за насоки, издадено от Комисията, съдържа:
 - кратко описание на фактите, на които се основава;
 - основната правна обосновка, на която се основава разбирането на Комисията относно прилагането на член 101 или член 102 от ДФЕС към новите или нерешените въпроси, възникнали във връзка със споразумението или едностранната практика.

20. Писмото за насоки може да се ограничи до част от въпроса(ите), повдигнат(и) в искането. То може също така да включва и допълнителни аспекти към съдържащите се в искането. Ако е целесъобразно, в писмото за насоки Комисията може да определи срок за неговото прилагане или да уточни, че писмото за насоки се основава на наличието или липсата на определени фактически обстоятелства.
21. Писмата за насоки се публикуват на интернет страницата на Комисията, като се вземат предвид законните интереси на подателя(ите) за опазване на неговите (техните) търговски тайни. Преди публикуването на писмото за насоки Комисията се споразумява с подателя(ите) относно публична версия.

VI. ДЕЙСТВИЕ НА ПИСМАТА ЗА НАСОКИ

22. На първо място писмата за насоки са предназначени да помогнат на предприятията да извършат самостоятелна информирана оценка на своите споразумения или едностранни практики. Писмата за насоки не са обвързващи за подателя(ите) или за която и да е трета страна. В това отношение подателят(ите) остава(т) отговорен(ни) за извършването на собствена самооценка на приложимостта на член 101 или член 102 от ДФЕС.
23. Писмото за насоки не може да предопредели оценката на същия въпрос от Съда на Европейския съюз, органите за защита на конкуренцията на държавите членки или съдилищата на държавите членки.
24. Когато дадено споразумение или едностранна практика са послужили като фактологична основа за писмо за насоки, няма пречка впоследствие Комисията да проучи същото споразумение или едностранна практика в рамките на производство по Регламент (ЕО) № 1/2003. В такъв случай Комисията взема предвид предходното писмо за насоки, като се вземат предвид промените в основните факти, новите аспекти, установени от Комисията или повдигнати в жалба, новостите в съдебната практика на Съда на Европейския съюз или по-общи промени в политиката на Комисията и развития на засегнатите пазари.
25. Разясненията относно приложимостта на член 101 или член 102 от ДФЕС, включени в писмо за насоки, са изрично обвързани с точността и достоверността на информацията, предоставена от подателя(ите), и всяко съществено отклонение от информацията, предоставена от подателя(ите), прави писмото за насоки неприложимо.
26. Писмата за насоки не са решения на Комисията и не са задължителни за органите за защита на конкуренцията или съдилищата на държавите членки, които са оправомощени да прилагат членове 101 и 102 от ДФЕС. Въпреки това органите за защита на конкуренцията и съдилищата на държавите членки имат право да вземат предвид писмата за насоки, издадени от Комисията, когато сметнат това за уместно в контекста на определен случай.